

Jan Antonín Mager

Jubilea houslových pedagogů Otakara Ševčíka a Theodora Müllera

Na letošek opět po nějakém čase připadají kulatá jubilea dvou hudebních pedagogů světového jména, jejichž život byl zčásti svázán s místy prachatického okresu. Prvým, jehož výročí bych chtěl připomenout, byl zakladatel moderní houslové metodiky a didaktiky Otakar Ševčík (*22. března 1852 Horažďovice). Prachatice stály na počátku existence jeho proslulé cizinecké houslové kolonie. Zde v letních měsících roku 1903 až 1906 probíhaly jeho prázdninové kurzy do doby, než mu městská rada znemožnila další činnost nařízením, kterým se omezovala doba, kdy ve městě bylo možno provozovat hru na hudební nástroje. Poté přesunul profesor Ševčík své působení do Písku. Tam se uzavřel jeho plodný život 18. ledna 1834. Ševčíkův hrob najdeme na píseckém svatotrojickém hřbitově.

Na Mistra Ševčíka v Prachaticích nezapomínají. Jen krátce sice připomínala jeho zdejší působení prvá pamětní deska na Národním domě, zasazená v roce 1938. Na stejném místě se nachází novější deska (1967) s původním reliéfem. Sborník statí autorů Václava Starého, Josefa Plavce a Jaroslava Kobylky „Otakar Ševčík v Prachaticích“ vznikl také ve stejném roce a byl vydán tehdejšími odborem školství a kultury ONV v Prachaticích. Autoři se na jeho stránkách podrobně zabývali Ševčíkovým prachatickým působením. Lze jen dodat, že od 29. ledna 1991, kdy městské zastupitelstvo rozhodlo o některých změnách uličního názvosloví, nese i jedna z prachatických ulic Ševčíkovo jméno.

Osobnost druhého jubilanta je českému čtenáři patrně zcela neznámá. Rakouský hudební pedagog, vysokoškolský profesor Theodor Müller se narodil 21. září 1892 ve Vimperku na předměstí v č. 135 Jeho otec František, který pocházel ze sklářského rodu z Kamenického Šenova, byl úředníkem ve sklárně „Adolf“. Matka Kateřina byla dcerou vimperského krejčovského mistra Jana Bendy. Ve svém rodišti navštěvoval Theodor Müller obecnou a měšťanskou školu, potom v letech 1906-1911 studoval na pražské konzervatoři a následovně ještě do roku 1914 na vídeňské Akademii für Musik und Darstellende Kunst. Léta první světové války prožil jako voják a v roce 1919 započal svou pedagogickou činnost na konzervatoři v Salzburgu. Roku 1921 byl jmenován vedoucím jejího houslového oddělení a rovněž se stal prvním koncertním mistrem orchestru Mozartea. Připomeňme, že koncertním mistrem tohoto salzburského hudebního tělesa byl po dobu tří let - než přešel k orchestru Prozatímního divadla v Praze řízeného Bedřichem Smetanou - též Otakar Ševčík.

Salzburgu zůstal Theodor Müller věrný. V roce 1955 byl zde jmenován mimořádným vysokoškolským profesorem a v roce 1962 vyznamenán stříbrnou Mozartovou medailí mezinárodní nadace Mozartea. Vynikl jako hudební pedagog. Světového věhlasu dosáhl čtyřsvazkovou houslovou školou „Unterrichtswerk für Violine“ vydanou ve Vídni v roce 1953. Toto dílo bylo všeobecně hodnoceno jako nejvýznamnější ve svém oboru od časů Otakara Ševčíka. Profesor Theodor Müller zemřel v Salzburgu 14. prosince 1964 a pět dní poté byl pochován na tamním městském hřbitově.

Jeho dílo je vzpomenuo v galerii významných vimperských rodáků, v jedné z expozic Heimatmuseum der Stadt Winterberg im Böhmerwald - Freyung (Vlastivědné muzeum města Vimperk) v dolnobavorském Freyungu. Fotografie muzejní expozice pochází z publikace Dr. Fritze Pimmera: Heimatmuseum Winterberg in Böhmerwald. Freyung 1991. (Pozn. red.)